

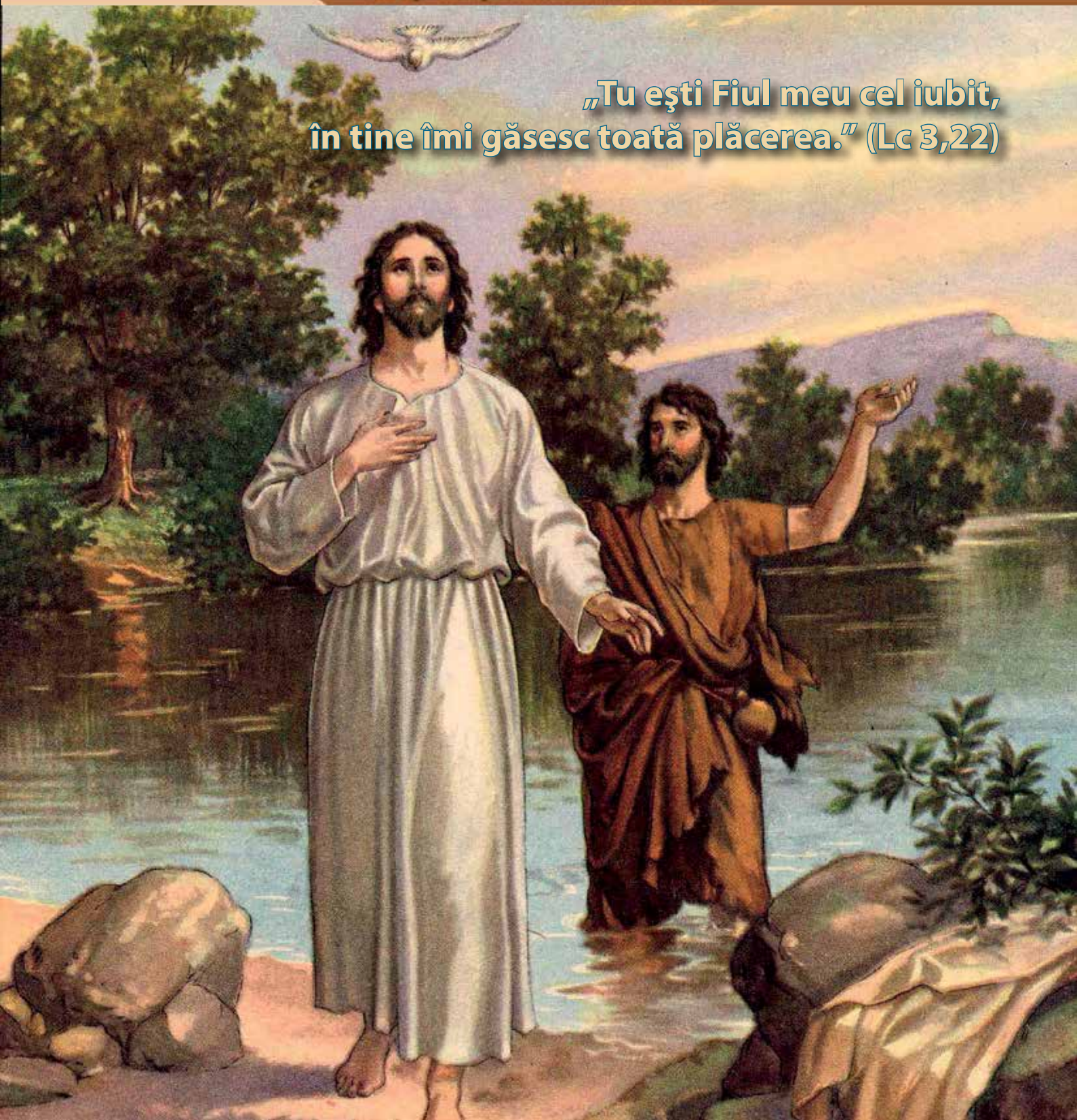
Nr. 1 (258)
ianuarie 2016

vita catholica banatus

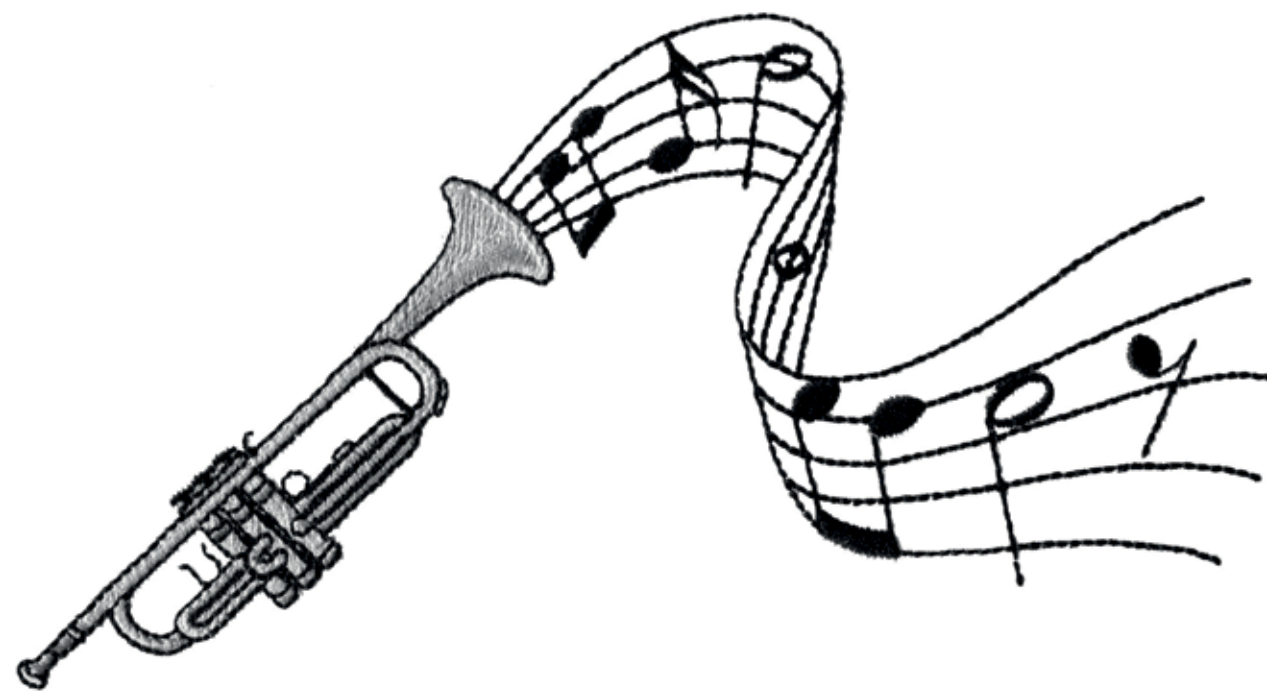

Iubiți-vă așa cum v-am iubit Eu!

„Tu ești Fiul meu cel iubit,
în tine îmi găsesc toată plăcerea.” (Lc 3,22)

Un nou început

Am început un an nou. De obicei sărbătorim sfârșitul și începutul anului, această trecere o facem mai solemnă, în antete schimbăm cifra ce indică anul, astfel toți conștientizează că a început ceva nou, cele vechi au trecut. Chiar și unele decizii de-ale noastre le legăm de cumpăna anului.

Uneori reușim și în viața noastră, în special în viața spirituală, să începem în realitate ceva nou, cele vechi trec. Începem o viață nouă. Isus, în convorbirea sa cu Nicodim, vorbește despre nașterea din nou. Câteodată aceasta începe cu un mic pas concret.

Trebuie să învățăm să sărbătorim acești pași, aceste reînceperi în viața noastră și în viața altora. Avem nevoie să conștientizăm, să fixăm în noi, că ceva a trecut, altceva nou a început. E bine să știm să încheiem câte o perioadă. Cineva povestea: „Înainte, revelionul îl petreceam în fața televizorului, iar în ziua următoare povesteam cu prietenile ce am văzut, ce am auzit. În urmă cu câțiva ani, împreună cu soțul meu, am luat o decizie și de atunci sărbătorim împreună cu alte familii, într-o altă atmosferă. Nu mai e în centrul atenției televizorul, ci suntem atenți unii la alții, și astfel avem timp și pen-

tru rugăciune, iar acest lucru ne ajută să fim cu El toată noaptea.” Înainte așa, de la o vreme altfel... Fără aceste schimbări viața cu greu devine autentică, iar educația noastră pentru alții va avea prea puțin efect.

Odată, o mamă s-a dus cu copilul ei la Gandhi și l-a rugat să-i spună copilului ei să nu mai mănânce dulciuri, pentru că nu e bine. Gandhi a rămas un pic pe gânduri, și în cele din urmă i-a zis femeii să se întoarcă cu copilul peste două săptămâni. Peste două săptămâni, când au revenit, Gandhi s-a uitat fix la copil și i-a zis să nu mai mănânce dulciuri, pentru că nu e bine. Femeia a rămas foarte mirată și l-a întrebat pe Gandhi, oare asta nu putea să-i spună copilului cu două săptămâni în urmă? La care Gandhi a răspuns: „Acum două săptămâni mai mâncam și eu dulciuri”.

Cuvintele vestite sunt precum e trompeta muzicanților: altfel sună același sunet dacă trompeta este uscată, sau dacă este plină de umezeală. Cuvântul lui Dumnezeu altfel sună în gura celui care și trăiește ceea ce spune.

Pal Iosif-Csaba

ANUL XXII NR. 1
Revistă lunară
editată de Episcopia
Romano-Catolică Timișoara

Adresa redacției:
Str. Traian Lalescu, nr. 34,
320050, Reșița
Tel. 0040-255-213.660
E-mail: redactiavcb2@yahoo.com

Nr. de aprobare: 510 / a 1994
ISSN 1454 – 1025

Director responsabil:
pr. Iosif-Csaba Pál

Tehnoredactare:
Bodnár Sándor

Redactori/Colaboratori:
Delia Orțan, Enikő Sipos,
Christine Surdu, Constanța Bugariu,
pr. Nikola Laus jr., Elena Ștefănescu,
Claudiu Călin, Irina Vastag,
Victoria Roșoagă, Erwin Josef Tiglia.

Difuzare și abonamente:
Delia Orțan, Valerica Rebegilă.

Imprimat la
Tipografia InterGraf – Reșița

Pentru abonamente

Plata abonamentului se poate efectua prin mandat poștal pe adresa: Pál Iosif-Csaba, Str. Traian Lalescu 34, 320050 Reșița, sau în contul:

Parohia Romano-Catolică Reșița,
deschis la sucursala CEC Reșița,
RO89CECECS0136RON0056396
• un abonament pentru anul 2016 - **28 RON**
• un abonament pentru străinătate - **20 €**
• un abonament susținător 2016 - **70 RON**

S.C. REMOTREFF S.R.L.
CABINET STOMATOLOGIC
Reșița, Bd. Republicii, bl. 9/II/4
Str. Progresului, bl. 2/V/8
Dr. TREFIL ANTONNIO REMMO
Mobil: 0722/428033

CABINET STOMATOLOGIC &
LABORATOR DENTAR
Reșița, Str. Laminoarelor nr. 50
Tel. 0255-210.804
OBTURAȚII ȘI LUCRĂRI
DIN COMPOZIT ȘI PORȚELAN

7

Deschiderea Porții Sfinte și a Anului Milostivirii în Dieceza de Timișoara

Duminică, 13 decembrie 2015, în cea de-a treia duminică a Adventului, Excelența Sa dr. h.c. Martin Roos, episcop de Timișoara, a deschis în cadrul Sfintei Liturghii de seară, în Domul din Timișoara, catedrala romano-catolică, Poarta Sfântă și Anul Milostivirii. În spiritul Anului Milostivirii și în ascultarea...

8

O experiență de unitate

Vara anului 2016 îi va vedea pe tinerii din lumea întreagă adunați la eveniment important, Întâlnirea Mondială a Tinerilor la Krakovia-Polonia (vezi p 22). Grupuri de tineri, ce au avut deja ocazia de a se împrieteni anii trecuți, au pornit într-o aventură comună de pregătire pentru vara lui 2016, când vor participa la această Întâlnire Mondială și la o școală de vară internațională în Slovacia, o școală de unitate...

20

Noul Nunțiu în România

Papa Francisc l-a numit sâmbătă, 5 decembrie 2015, Nunțiu apostolic în România pe Mons. Miguel Maury Buendía, până acum Nunțiu apostolic în Kazahstan, Kârgâzstan și Tadjikistan. (...) Funcția de Nunțiu apostolic în România era vacantă din iulie a.c., după retragerea Mons. Francisco-Javier Lozano, Nunțiatuura fiind condusă în această perioadă de către Mons. Baudouin Biajila Muankembe...

13

Ferenc pápa videoüzenetben osztja meg imaszándékait

Ferenc pápa ezekben a videoüzenetekben nyilvánvalóan anyanyelvén, magyarul beszél majd, de feliratozással más nyelven is érthetőek lesznek az üzenetek. Ez is szép dolog, hogy a pápa azon a nyelven szól, amelyen megtanult imádkozni, annak ellenére, hogy valójában olasz származású...

Papa Francisc: Urări la început de an

înceapă de la capăt de fiecare dată când noi cădem. Însă Domnul nu promite schimbări magice, El nu folosește bagheta magică. Îi place să schimbe realitatea dinăuntru, cu răbdare și iubire; cere să intre în viața noastră cu delicatețe, ca ploaia în pământ, pentru a aduce rod după aceea. Și mereu ne așteaptă și ne privește cu duioșie. În fiecare dimineață, la trezire, putem spune: „Astăzi Domnul face să strălucească fața Sa asupra mea”.

În prima zi a anului, în Biserica Catolică de rit latin este sărbătorită Maria, Maica lui Dumnezeu, iar la nivelul întregii Biserici Ziua Mondială pentru Pace. Ambele dimensiuni au fost amintite de Papa Francisc în discursul ținut înaintea rugăciunii Îngerului Domnului din 1 ianuarie 2016. Iată alocuțiunea Pontifului după traducerea apărută pe ITRC.ro și făcută de pr. Mihai Pătrașcu.

„Iubiți frați și surori, bună ziua și an nou fericit!
La începutul anului este frumos să ne schimbăm urări. Reînnoim astfel, unii pentru alții, dorința ca tot ceea ce ne așteaptă să fie un pic mai bun. Este, în fond, *un semn al speranței* care ne însufletește și ne invită să credem în viață. Însă știm că o dată cu anul nou nu se va schimba totul și că atâtea probleme de ieri vor rămâne și mâine. Așadar aș vrea să vă adresez o urare susținută de o *speranță reală*, pe care o scot din Liturgia de astăzi.

Sunt cuvintele cu care însuși Domnul a cerut să fie binecuvântat poporul său: „Domnul să facă să strălucească fața lui spre tine [...]. Domnul să își înalțe fața spre tine” (Num 6,25-26). Și eu vă urez așa: ca Domnul să își așeze privirea asupra voastră și să vă puteți bucura, știind că în fiecare zi fața Sa milostivă, mai radioasă decât soarele, strălucește peste voi și nu apune niciodată! A descoperi fața lui Dumnezeu face nouă viața. Pentru că este un Tată îndrăgostit de om, care nu încetează niciodată să reînceapă de la capăt cu noi pentru a ne reînnoi. Însă Domnul are o răbdare cu noi! Nu încetează să re-

Frumoasă rugăciune, care este o realitate.

Binecuvântarea biblică așa continuă: „[Domnul] să îți dăruiască pacea” (v. 26). Astăzi celebrăm *Ziua Mondială a Păcii*, a cărei temă este: „*Învinge indiferența și cucerește pacea*”. Pacea, pe care Dumnezeu Tatăl dorește să o semene în lume, trebuie să fie cultivată de noi. Nu numai atât, trebuie să fie și „cucerită”. Asta comportă o adevărată luptă, o bătălie spirituală care are loc în inima noastră. Pentru că dușmanul păcii nu este numai războiul, ci și indiferența, care ne face să ne gândim numai la noi înșine și creează bariere, suspiciuni, frici și închideri. Și aceste lucruri sunt dușmani ai păcii. Avem, slavă lui Dumnezeu, atâtea informații; dar uneori suntem așa de scufundați de știri încât suntem distrași de realitate, de fratele și de sora care au nevoie de noi. Să începem în acest an să deschidem inima, trezind atenția față de aproapele, față de cel care este mai aproape. Aceasta este calea pentru cucerirea păcii.

Să ne ajute în aceasta Regina păcii, *Născătoarea de Dumnezeu*, a cărei solemnitate o celebrăm astăzi. Ea „păstra toate aceste cuvinte, medităndu-le în inima ei” (Lc 2,19). Speranțele și preocupările, recunoștința și problemele: tot ceea ce se întâmplă în viață devenea, în inima Mariei, rugăciune, dialog cu Dumnezeu. Și ea face așa și pentru noi: păstrează bucuriile și desface nodurile vieții noastre, ducându-le la Domnul.

Să încredințăm Mamei noul an, pentru ca să crească pacea și milostivirea.”

www.catholica.ro

Început de an ca și credincioși profesioniști

A fi profesionist nu este un termen care se rezumă doar la mediul de lucru. Fără a generaliza, dar păstrând o doză de simț al realității, trebuie să recunoaștem că profesionalismul lipsește din multe și vaste domenii ale vieții noastre. De la felul în care, de exemplu, suntem tratați (sau îi tratăm noi pe alții) într-un magazin sau modul nostru de exprimare în trafic, până la felul în care ne comportăm la locul de muncă, modul în care ne îndeplinim sarcinile și atribuțiile de lucru și până la modalitatea în care aplicăm zi de zi credința noastră catolică. În privința responsabilității la locul de muncă, apostolul Paul atenționează: „Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce. Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în neorânduială, nu lucrează nimic, ci se țin de nimiciuri. Îndemnăm pe oamenii aceștia și-i sfătuim, în Domnul nostru Isus Cristos, să-și mănânce pâinea lucrând în liniște.” (2Tes 3,10-12) Noi ne regăsim între cuvintele apostolului?

Dacă în viața cotidiană ne-am obișnuit să tragem uneori de timp în privința unor responsabilități, să fim superficiali în realizarea activităților pe care le avem, fie din lipsă de timp, din interes scăzut, din indolență sau ne mulțumim să facem câteodată lucruri de mântuială, după considerențul „lasă că merge și așa”, situația nu poate sta cu mult diferit nici în plan

soană care își tratează cu seriozitate maximă și cu responsabilitate fiecare sarcină și misiune încredințată acasă, în cadrul familiei, la locul de muncă sau în societate, va fi cel puțin la fel de serios și responsabil și în privința vieții lui de credință. Pe bună dreptate afirma evanghelistul Luca: „Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.” (Lc 16, 10). De aceea este esențială educația creștină pe care o primim, sunt esențiale principiile pe care ni le formăm, precum și păstrarea unei conștiințe curate, care ne va îndemna să fim dreți, integri și coerenti atât în gândire, cât și în cuvinte și în faptele zilnice.

Dacă privim la viața noastră de credință, a fi profesioniști presupune în primul rând să ne îndeplinim datoria de credincioși catolici cu conștiinciozitate, cu loialitate și cu devotament, străduindu-ne în orice clipă să facem voia Domnului. Mai mult decât în plan profesional sau personal, în relația noastră cu Dumnezeu și cu semenii avem cu atât mai mult datoria de a fi „profesioniști în credință.” Iar aceasta înseamnă, în plus, să nu acceptăm compromisuri morale; să nu cedăm ispitelor cu care cel rău ne încearcă; să nu permitem răciră sau diminuarea credinței noastre în funcție de circumstanțe

nefavorabile sau de întâmplări negative; să nu neglijăm sub nici un pretext rugăciunea; practic, a încerca să ne ridicăm la înălțimea demnității noastre de credincioși catolici, a căuta să trăim la superlativ în fața Creatorului nostru. Cu-atât mai mult în contextul anului milostivirii pe care l-am început la data de 8 decembrie, avem nevoie să fim vigilenți pentru a nu confunda milostivirea Domnului cu permisiunea de a face orice, având asigurată îndurarea divină. Milostivirea Părintelui ceresc nu este un lucru de care să profităm la nesfârșit, ci o dovadă a răbdării și a dragostei cu care Tatăl ne așteaptă să ne întoarcem de la căile rele; milostivirea Lui este un ajutor și un har oferit pentru a înțelege că nu ne putem juca de-a credință, după cum avem chef sau dispoziție. Credința este chemare la sfințenie în fiecare clipă, în orice împrejurare; credința este misiune primită în dar pentru toată viața și pentru întreaga veșnicie, însă o misiune care implică răspundere și un răspuns mereu reînnoit adresat Celui în care credem și pe care vrem să-L urmăm și să-L slujim din toată inima, în mod deliberat și cu întreaga noastră ființă.

Între intențiile pentru noul an început poate ar fi bine să includem și strădania de a gândi, a ne comporta și a fi profesioniști în tot ceea ce facem, mai ales în raport cu credința pe care o purtăm cu mândrie. Mai exact, să fim atenți la fiecare cuvânt rostit, să tratăm cu aceeași seriozitate orice lucru pe care-l avem de realizat, să ne comportăm corect în orice situație ivită și să ne asumăm răspunderea pentru ceea ce facem, pentru ceea ce suntem și anume: credincioși catolici, fii de Dumnezeu, copii ai Tatălui ceresc, ucenici ai Domnului Isus.

Pr. Nikola Laus jun.

Anul milostivirii din lună în lună

Sfântul Părinte a proclamat anul care urmează ca fiind un „An Sfânt Extraordinar al Milostivirii”

Să încercăm să trăim, împreună cu Sfântul Părinte, acest an, din lună în lună!

Februarie

Învățătura Noului Testament despre milostivirea lui Dumnezeu

A/ Meditație, învățătură, convorbire: MV (Misericordiae Vultus - Chipul milostivirii) 8-10. 20-21.

„Este timpul întoarcerii la esențial pentru a lua asupra noastră slăbiciunile și dificultățile fraților noștri. Iertarea este o forță care învie la viață nouă și revarsă curajul pentru a privi la viitor cu speranță.”

B/ Îndatoriri concrete:

- Săptămâna 7-14 februarie este săptămâna familiei. Să facem ceva pentru 1-2 familii încercate cu greutate. (vizită, rugăciune, ajutor material sau consfătuire)

- În data de 10 este Miercurea Cenușii. Să începem Postul Mare din prima zi cu o decizie serioasă, ca o perioadă în special sfântă! (MV 17-18)

- În data de 11 este Ziua Mondială a Bolnavilor. Să organizăm o sărbătoare frumoasă! Fiecare dintre noi să viziteze cel puțin câte doi bolnavi!

- Să citim din MV punctele 8-10 precum și textele biblice amintite în punctele 20-21.

- Să începem pregătirea pentru o spovadă profundă!

Pal Iosif-Csaba

Medalie dedicată Jubileului Milostivirii

Începând cu data de 4 ianuarie 2016, va fi disponibilă medalia oficială a Jubileului extraordinar al Milostivirii. Aceasta se va găsi la Administrația Patrimoniului Sfântului Scaun și la diferite sedii ale Librăriei Editurii Vatican, informează Radio Vatican. Centrul medaliei este reprezentat, în mod sugestiv, de scena întoarcerii fiului risipitor.

Milostivirea Tatălui care îi iartă pe fiii Săi este nemărginită. Acest lucru poate fi dedus din imaginea imprimată pe medalia oficială a Jubileului Milostivirii. Este o medalie cu diametrul de 50 de mm, care conține simboluri și cuvinte fundamentale pentru viața fiecărui creștin. Aceasta trimite la semnificația profundă pe care Suveranul Pontif a dorit să o dea Anului Sfânt. În dreapta medaliei se află stema Papei Francisc înconjurată de cuvintele în limba latină „Iubilaeum Extraordinarium

Misericordiae”. Pe margine stă scris „E Civitate Vaticana”, adică „A orașului Vatican”, și numărul medaliei.

Pe reversul medaliei este imprimată celebra operă a pictorului Rembrandt „Întoarcerea fiului risipitor”, inspirată din parabola Tatălui milostiv, descrisă în Evanghelia după Luca. Foarte semnificativ este faptul că mâinile Tatălui de pe spatele fiului au trăsături diverse. Una are trăsături masculine, iar alta feminine. Acest lucru dorește să sugereze că iertarea vine de la Tatăl, dar se obține prin intermediul Bisericii. În jurul imaginii se află cuvintele în limba latină „Veșnică este mila Lui” (verset din Psalmul 136, ce se regăsește de trei ori în Bula jubiliară).

Fiecare exemplar este însoțit de un certificat de garanție, cu ștampila secretariatului de stat. Medalia este încadrată într-o sculptură de bronz, decorată pe ambele laturi cu lăstari de struguri ce reprezintă Euharistia, făcând trimitere la poporul lui Dumnezeu, „Via Domnului”. Regăsim imaginea păunului care, în iconografia primilor creștini, reprezenta viața veșnică. Așadar, o viață infinită, precum este milostivirea Tatălui.

Radio Vatican

Deschiderea Porții Sfinte și a Anului Milostivirii în Dieceza de Timișoara

Duminică, 13 decembrie 2015, în cea de-a treia duminică a Adventului, Excelența Sa dr. h.c. Martin Roos, episcop de Timișoara, a deschis în cadrul Sfintei Liturghii de seară, în Domul din Timișoara, catedrala romano-catolică, Poarta Sfântă și Anul Milostivirii. În spiritul Anului Milostivirii și în ascultarea îndemnurilor Sfântului Părinte Papa, episcopul locului a deschis intrarea principală, monumentală, a Domului din Timișoara, destinându-i rolul de Poartă Sfântă în Dieceza de Timișoara. Principala biserică a episcopiei este centrul și mama bisericilor romano-catolice din cuprinsul Banatului și județului Arad, fiind totodată țelul pelerinajului la Dom, din fiecare a doua sâmbătă de

după Sfintele Paști, când se comemorează aniversarea consacrării catedralei diecezane (24 aprilie 1803).

Sfânta Liturghie de deschidere a Anului Milostivirii a fost precedată de Ritualul Deschiderii Porții Sfinte. Astfel, credincioșii, strânși cu toții, la ora 18.00, în fața Domului, împreună cu episcopul, Capitlul Catedral și preoții sosiți cu această ocazie, s-au rugat în fața porților închise ale lăcașului. După ce episcopul a bătut de trei ori cu cârja episcopală (*baculum*), porțile s-au deschis, făcându-se intrarea solemnă în Dom cu Evangheliarul (purat de cel mai tânăr dintre canonici) și cu episcopul, urmat de canonici, preoți, asistență și credincioși.

Sfânta Liturghie a continuat în

mod obișnuit în Dom, episcopul salutând poporul și oferind Jertfa Sfântă în deschiderea acestui extraordinar an, proclamat de Sfântul Părinte Papa Francisc. După ce a vestit în mod solemn Sfânta Evanghelie, Pr. Nikola Lauš, canonic catedral și director al cancelariei episcopale a rostit și predica. În cuvântul său, vorbitorul a explicat numeroșilor credincioși prezenți, țelul acestui an extraordinar proclamat de Suveranul Pontif, dar mai ales ceea ce suntem noi, creștinii, chemați să facem și să experimentăm în cursul acestui an.

Au concelebrat, alături de păstorul diezei, membrii Capitlului Catedral, preoți din Timișoara, Arad și din cuprinsul diezei. Numeroșilor credincioși li s-au adăugat și membrele diferitelor congregații și ordine călugărești feminine prezente în orașul Timișoara.

La finalul Sfintei Liturghii, episcopul a adresat, la rândul său, pe scurt, credincioșilor prezenți câteva gânduri și dorințe în sensul și spiritul Anului Milostivirii, oferind tuturola, în încheiere binecuvântarea sa.

Partea muzicală a celebrării a fost asigurată de corul „Exultate” al Domului din Timișoara, condus de domnul Róbert Bajkai-Fábián.

Text: Claudiu Călin

Foto: Maria Neagu

O experiență de unitate

Vara anului 2016 îi va vedea pe tinerii din lumea întreagă adunați la eveniment important, *Întâlnirea Mondială a Tinerilor la Krakowia* Polonia (vezi p 22). Grupuri de tineri, ce au avut deja ocazia de a se împrieteni anii trecuți, au pornit într-o aventură comună de pregătire pentru vara lui 2016, când vor participa la această *Întâlnire Mondială* și la o școală de vară internațională în Slovacia, o școală de unitate, în continuarea *Întâlnirii Mondiale*. Sunt tineri din *Reșița-România* și *Pesaro-Italia*, catolici, ortodocși, ce întrețin deja de câțiva ani raporturi de înfrățire ecumenică.

Între sărbătoarea Crăciunului și Revelion, au organizat o tabără ecumenică de tineret la Herculane, ca un moment de pregătire a participării la *Întâlnirea Mondială de Tineret din Krakowia* și la școala de unitate din Slovacia.

„Duminică, 27 decembrie am avut ocazia să cunosc două persoane care ne-au vizitat comunitatea, Marco și Sameiro. Am putut avea un prânz comunitar împreună cu oaspeții noștri. Deși eu nu vorbesc limba italiană, am reușit să facem schimb de câteva idei bune, primind o mână

de ajutor din partea cunoscătorilor de italiană. Și, mai mult decât atât, am descoperit că zâmbetul poate ajunge foarte ușor la sufletul celui alt, indiferent de limba vorbită. Seara am mers, împreună cu invitații noștri, la biserica ortodoxă pentru a aștepta grupul de tineri care urmau să ajungă din Italia pentru un schimb de experiență prin care caută să construiască unitatea. Ceea ce m-a atins foarte tare a fost bucuria de pe chipul tinerilor, atât români cât și italieni, în momentul în care s-au întâlnit. S-au bucurat și s-au îmbrățișat ca niște buni prieteni, se putea observa cât de mult au așteptat această reîntâlnire.” (Delia)

„În tabără am învățat că trebuie să fim toți una, că trebuie să creăm unitate, iar pentru a reuși să facem asta, în primul rând trebuie să răspândim dragostea peste tot în jurul nostru.

Totuși, pare că acest lucru este dificil uneori. Spunem că unele persoane sunt greu de acceptat, de iubit, din diferite motive. Cred că eventual ar trebui să luăm în considerare și faptul că poate nu ei sunt de vină, ci noi. Tindem să judecăm prea mult, de

cele mai multe ori, involuntar. Un alt obstacol care intervine ca o barieră între noi și celelalte persoane este orgoliul, care crește în timp dacă îl hrănim. Așadar, ar trebui să încercăm să fim mai înțelegători, și poate cel mai important, să lăsăm orgoliul la o parte. Astfel, vom face un mare pas spre persoanele care ne înconjoară, spre a le împărți iubirea noastră și spre a crea unitate.” (Richarda)

„Întâlnirea ecumenică de la Băile Herculane, de pregătire pentru *întâlnirea mondială* și școala de după aceea din Slovacia, la care am participat timp de 3 zile mi-a adus o mare bucurie în suflet, bucurie care m-a cuprins încă din primul moment, de la *întâlnirea tinerilor* veniți din Italia cu tineri ortodocși și catolici din *Reșița* la catedrala ortodoxă din Muncitoresc, acea bucurie a revederii, a oportunității de a trăi multe momente frumoase în aceste trei zile.

Foarte mult m-au atins trei lucruri la această *întâlnire*, și anume faptul că exista printre noi un cuplu, Marco și Elena, proaspăt căsătoriți, care se implică foarte mult în parohia din care fac parte și țin legătura cu tinerii din parohie. Sunt foarte apropiați de tineri și fac foarte multe activități împreună. Al doilea lucru a fost liturghia de la Orșova, unde am fost împreună toți tinerii și am putut să ne rugăm Tatălui Ceresc. Și al treilea lucru a fost momentul focului de tabără din ultima seară, când eram toți tinerii adunați în jurul focului și unul dintre preoți ne-a rugat să stăm în liniște timp de 5 minute și să ne gândim pentru ce să rostim rugăciunea Tatăl Nostri împreună, în cele două limbi, trecând aleatoriu pe la tineri pentru ca aceștia să poată împărtăși pentru ce se roagă personal. A fost o experiență de unitate foarte frumoasă pe care doresc să o mai re trăiesc.” (Vali)

Anul milostivirii

Începând cu 8 decembrie 2015 a debutat Anul Milostivirii. Ne întrebăm, poate, ce este milostivirea ... Iată definiția ei din DEX: **MILOSTIVIRE** s. f. **Faptul de a se milostivi și rezultatul lui. 1. Milă (1), compătimire, îndurare; înduioșare, bună-voință. 2. Milă (2), binefacere, pomană, dar.**

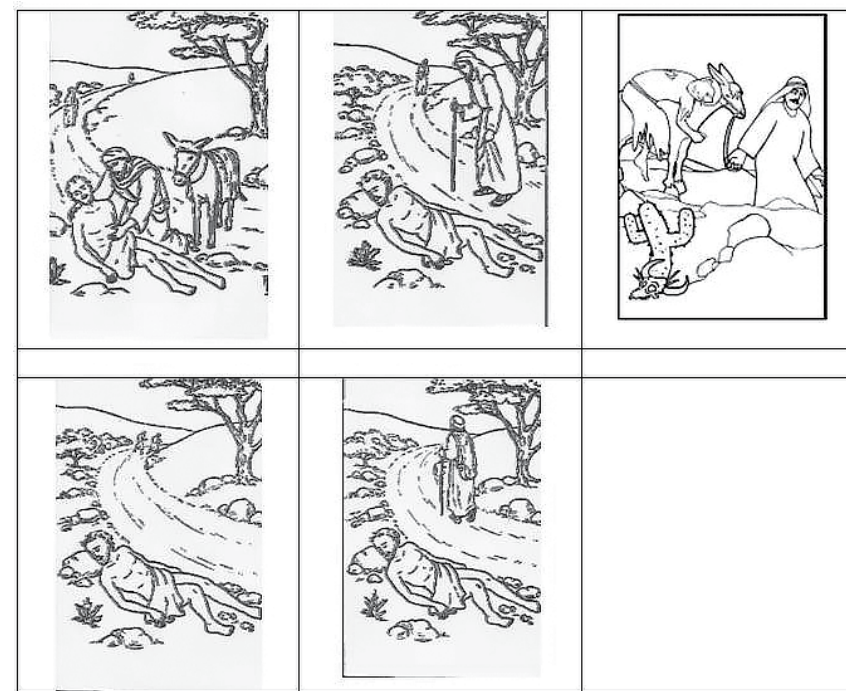
Pentru noi, creștinii, Milostivirea este mai mult decât cele de mai sus, este un Dar al milostivirii divine.

Ce înseamnă de fapt acest cult al milostivirii divine?

Înseamnă să ai încredere în iertarea lui Dumnezeu și să simți binefacerile acestei iertări. Să ai convingerea că iubirea lui Dumnezeu este mereu mai mare și mai puternică decât păcatul nostru.

Cultul Milostivirii Divine are dedicată duminica a II-a din Timpul Pascal, în mod special. Dar are și alte forme de cinstire. Există Rozariul Divinei Îndurări. Acest rozariu se spune mai ales în Vinerea Mare, dar și în orice zi, la ora 15:00 (3 după-amiaza). Există și o novenă legată de acest cult care se recomandă pentru a preamări Milostivirea Divină și a cere harurile îndurării. De asemenea există și o icoană cunoscută în toată lumea, imaginea lui Isus din al cărui piept ies raze roșii simbolizând sângele (sacrificiul crucii și euharistia) și raze albe simbolizând apa (botezul și darul Duhului Sfânt). Dincolo de aceste devoțiuni, importantă este credința în milostivirea divină. Să te încrezi în prezența și îndurarea celui înviat. Și totodată să răspândești această îndurare, să-i ajuți și pe alții să se încreadă în milostivirea lui Dumnezeu.

Tedd sorrendbe a képeket. Képzeld el, hogyan végződhet a történet és rajzold az utolsó kockába.

Barmherzigkeit

„Hallo, Schlafmütze! Steh doch auf!“, sagte eine bekannte Stimme und jemand schüttelte sanft an seinem rechten Arm. Langsam und noch verschlafen schlug Daniel die Augen auf. Neben seinem Bett stand lächelnd Paul. „Hau ab! Es ist noch finster! Und es ist Samstag! Lass mich doch schlafen!“ „Nix da! Du musst aufstehen und in die Kirche mitkommen. Hast du vergessen, dass wir heute Morgen den Erstkommunikanten einen Vortrag über den Barmherzigen Samariter vorführen wollen?“ Sofort wurde Daniel wach, wusch sich schnell und zog sich im blitzschnell an. „So! Jetzt gehen wir. Kommen Maria und Gabriel auch?“, wollte er auf dem Weg noch wissen. „Na klar! Auf denen ist doch Verlass!“, antwortete Paul schmunzelnd.

Nachdem die Freunde den Kindern die Geschichte vorgestellt hatten, baten sie sie ihre Meinungen über den Samariter zu äußern.

- Er zeigte seine Barmherzigkeit, indem er stehengeblieben ist, um zu sehen, ob der Mann noch lebt.
- Barmherzig war er auch, weil er ihn gewaschen und verbunden hat.
- Ja, aber er ließ den Verletzten nicht liegen, sondern fuhr ihn zu dem Wirt.
- Und als ob das nicht viel genug wäre, hat er auch noch für seine Verpflegung bezahlt.
- Ja, und das im Vorhinein.
- Obwohl er den Mann gar nicht kannte.

Was meint ihr, liebe Leser, haben die Erstkommunikanten auch eure Meinungen getroffen?

Könnt ihr uns auch andere Meinungen über den barmherzigen Samariter schreiben? Wir freuen uns über eure Briefe!

Cum mai pot spune unui tânăr: căsătoria este de neînlocuit?

De prea multe ori, „înțelepții momentului”, cărturarii sau intelectuali de modă veche se mulțumesc să constate criza familiei din societatea contemporană și să asiste neputincioși la destrămarea căsătoriei, pe fondul promovării unor non-valori. Un discurs moralizator sau acuзатор de acest gen nu ar da prea mare rezultat în fața unui tânăr din ziua de azi. Nu aceasta ar fi metoda de adoptat!

Nu ar fi mai ușor nici dacă am edita un set de reguli sau un cadru fix pentru tânărul nostru pentru a-l călăuzi cu forța spre căsătorie: nu fă asta... nu e bine să privești așa... trebuie să respecti asta... L-am pierde din prima clipă fără drept de apel! Și atunci?

Ne reprofilăm, înghițim în sec și mergem mai departe? Nici această atitudine nu este satisfăcătoare. Nu putem sta nici cu mâinile în sân, nu putem trece nici cu buldozerul pentru a anihila „noua ordine socială”,

care este de fapt anarhia! Avem nevoie să renunțăm la a privi negativul și să căutăm soluții pentru ca viața socială în cotidian să se sprijine pe valorile tradiționale, intrinsece.

Este o tentativă curajoasă și nu mă erijez într-un profesionist sau magician care scoate soluția „din teacă”. Dimpotrivă, vreau să adaug câteva reflecții la observațiile care mi s-au făcut de-a lungul timpului privind vocația naturală a omului la căsătorie. Dacă vrei să convingi pe cineva de valoarea căsătoriei, cuvintele de cele mai multe ori sunt ineficiente sau sunt chiar de prisos. Dacă îi spui unui tânăr: eu cred în căsătorie și îi împărtășesc experiența de viață de familie, cu bune și cu mai puțin bune, chiar dacă el preferă „sexul fără obligații” poate va începe să se gândească un pic mai serios la semnificația căsătoriei, pornind de la: de ce părinții mei au ales să se căsătorească? De ce au ales să mă aibă, să mă crească, să îmi lase o moștenire

(nu neapărat materială!)? Iar odată antrenat în iureșul acestei introspecții, va descoperi că inima lui știe să bată, poate să iubească, poate să se angajeze pentru o relație de durată, recunoscută în plan social sau chiar și eclezial. De ce? Fiindcă nu există siguranță adevărată decât în căsătorie... căci doar în cadrul căsătoriei se poate vorbi de o paternitate responsabilă, oricât de multă bunăvoință ar exista în cazuri excepționale extra-conjugale.

Investiția pentru căsătorie este de durată, nu se vede decât în timp. Căsătoria este o școală în cadrul căreia fiecare partener este novice, dar dispus să învețe până la sfârșitul vieții. Este o școală grea, cu examene multe, iar majoritatea lor nu se promovează o dată pentru totdeauna, ci trebuie să fii pregătit să le repeți pe îndelete, de fiecare dată când ți se cere. Dar acest lucru se poate realiza, deoarece este necesară îndeplinirea unei singure condiții: să iubești cu fidelitate până la sfârșit!

Pare o poveste pentru copii... e mult prea greu – ar fi răspunsul tânărului nostru la această provocare... Și totuși, atunci când savurezi bogăția satisfacțiilor din viața de familie întemeiată pe căsătorie ajungi să fii deplin convins că: mariajul este de neînlocuit!

Pr. Emil Marian Ember (preot greco-catolic, predă cursuri de teologie morală la Facultatea de Teologie Greco-Catolică, afiliată Universității Babeș-Bolyai, departamentul Oradea, membru al Alianței Familiilor din România) – www.marriageweek.ro

Zarândoklat a Székesegyházhoz

Január 30-án, szombaton egyházmegyéink papsága, valamint a különböző egyházközségekben tevékenykedő férfi és női szerzetesrendek tagjai zarándokolnak a Dómhöz. A 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Excellenciás Roos Márton megyés püspök celebrálja.

Január 29-én az Egyházmegyei Ifjúsági Központ szervezésében a temesvári római katolikus fiatalok vidám jelenetekkel, jelmezes felvonulással tarkított farsangi mulatságot tartanak. A karneválon mindenkinek jó szórakozást kívánnak a szervezők!

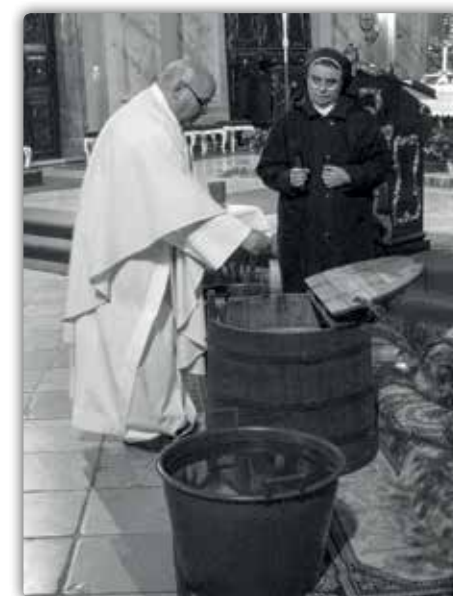

Vízszentelés a Székesegyházban

Vízszentelés a székesegyházban
A Magyar Katolikus Lexikon szerint január 6-a, vízkereszt, a karácsonyi ünnepkör utolsó napja, Urunk megjelenésének ünnepe. Ezen a napon a római katolikus Egyház arról emlékezik meg, hogy a napkeleti bölcsek megtalálták a Kisdedet, és Jézus megkeresztelkedett a Jordán folyóban. Jézus megkeresztelkedésének emlékére a templomokban ezen a napon vízet szentelnek.

A Szent György székesegyházban magyar nyelven bemutatott szentmise kezdetén Msgr. Tamáskó Péter Pál kanonok megáldotta a sót és a vizet, majd meghintette vele a templomban egybegyűlt híveket. - Istenünk, te az emberek üdvöztetésére szánt legdrágább titokzatos ajándékaidat, misztériumaidat a vízből fakasztod számunkra. Hallgasd meg könyörgésünket: áraszd meg megismerés sokféle módját jelképező vízre áldásodat – hangzott el a szertartás keretében.

Szentbeszédében ft. Tamáskó Péter Pál kanonok kiemelte: karácsony a mai ünneppel válik teljessé, vízkereszt ugyanis a nyugati és a keleti Egyház számára egyaránt kiemelkedő ünnepnap. A felolvasott evangéliumi részhez kapcsolódóan

pedig hozzáfűzte: a megszületett Kisdedet messze földről érkezett idegenek, bölcsek keresték, a környezetében élők azonban közömbösek maradtak. Még a főpapok és az írástudók sem érdeklődtek a Messiás iránt, pedig ismerték a próféták jóvendölését. – Ma is sok a közömbös ember, aki, noha ismeri a hagyományt vagy a keresztényi tanítást, kizárja Istent az életéből. A mai ünnep egyik üzenete az, hogy a minket körülvevő közöny ellenére maradjunk állhatatosak hitünkben – mondotta befejezésül ft. Tamáskó Péter Pál kanonok.

A szentmise végén az egybegyűlt hívek merítették a megszentelt vízből, hogy magukkal vigyék otthonaikba.

Sipos Enikő

Szent Pál apostol megtérése, január 25

Saul a damaszkuszi úton a feltámadott, élő Krisztussal találkozott, és ez új irányt adott életének. Addig is az Isten akaratát kereste, de tévúton, az erőszak és gyűlölet útján. Megtérése abban állt, hogy belátta, az Istenhez vezető út Jézus Krisztus. Benne rátalált élete hivatására: „Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek!” Így lett a keresztények üldözőjéből a nemzetek apostola, Saulból pedig Szent Pál. Nemcsak példájával tanított, hanem kifejezett igehirdetésével is, így mindnyájunknak példát ad a folytonos megtérésre, a szeretetből táplálkozó példamutató életvezetésre és a bátor, nyílt igehirdetésre. Szent Pállal együtt bátran hirdetjük: „A szeretet nem szűnik meg sohasem!” (Adoremus 2006) (Forrás: <http://www.plebana.net>)

Alapkövek

Könyvbemutató Temesváron

„A keresztény hit alapvető igazságait ismerni még nem jelenti azt, hogy valaki hívő. A hit az Istennel való élő kapcsolatot és elkötelezett életformát jelent. A hitigazságok viszont nélkülözhetetlen alapot szolgáltatnak a hit megéléséhez. Lelkipásztori tapasztalatom az, hogy sokszor gyakorló keresztények számára sem mindig ismeretes katolikus hitünk alapvető tanítása.”

Az idézet ft. Szilvágyi Zsolt temesvár-józsefvárosi plébános Alapkövek című könyvéből származik, amelyet december 16-án, szerdán délután 6 órakor a józsefvárosi plébánia hittantermében, december 19-én pedig az aradi Csiky Gergely Főgimnázium Tóth Árpád termében mutattak be.

A kolozsvári Verbum kiadó gondozásában megjelent könyvet a temesvári olvasóknak Szekernyés Irén magyar nyelv és irodalom szakos tanár mutatta be, aki lektorálta is a kötetet.

A plébánia közösségi termében összegyűlt érdeklődőket, lelkipásztorokat, tanárokat elsőként maga a szerző üdvözölte, külön köszöntve ft. Szöcs Csaba gyulafehérvári lelkipásztort, a Verbum Keresztény Kulturális Egyesület vezetőjét.

Mint azt a könyvet bemutató Szekernyés Irén tanárnő elmondotta, a kötet három fejezetre tagolódik: szentségek, tízparancsolat, főbűnök. – Az Alapkövek a vallását naponta gyakorló katolikus hívőnek és az Istent kereső embereknek egyaránt hasznos olvasmány, minden korosztályhoz, szövegértő gyermekhez és idősekhez egyformán szól. Ez egy interaktív könyv, amely témáját tekintve sokszor túlmutat az egyházi kereteken, hiszen a világirodalom és benne a magyar irodalom számos művében gyakran fellelhető a tízparancsolat megszegéséből vagy a hét főbűn valamelyikének elkövetéséből fakadó konfliktus – fogalmazott Szekernyés Irén tanárnő, aki méltatását a szerzőtől származó idézettel zárta: „Temesvár-józsefvárosi plébániánk híveinek sok mindenért hálás lehetek. Egy azonban különösen nagy ajándék számomra és itt szolgáló paptestvérem számára: híveink naponta név szerint imádkoznak értünk. Talán nem is tudják, hogy számunkra ez milyen rendkívüli erőforrás. Papoknak és híveknek imádkoznunk kell egymásért.”

A kötet megszületésének körülményeit ft. Szilvágyi Zsolt plébános ismertette. Mint mondotta, XVI. Be-

nedek pápa 2012-ben megnyitotta a Hit Évét. Ez pedig alkalmat nyújtott arra, hogy tematikus szentbeszéd keretében a hívek még jobban megismerjék a katekizmus tanítását a tízparancsolatról, a szentségekről és a hét főbűnről. Ezeknek a prédikációknak átdolgozott változatából született az Alapkövek című könyv.

Végezetül ft. Szöcs Csaba lelkipásztor, a Verbum Keresztény Kulturális Egyesület vezetője méltatta a most útjára bocsátott könyvet, továbbá irodalmi tevékenységre buzdítva a szerzőt.

Excellenciás Roos Márton megyés püspök a kötet előszavában így fogalmaz: „A könyv nem a szófordulatok sziporkázásától eredeti, hanem életközelsége adja eredetiségét. A ma emberéhez szól. (...)A szerző sosem ítél, hanem buzdít, lelkesít. Útnak indít, de nem úgy, hogy önmagát állítja útjelzőként reflektorfénybe, hanem önmagát útítársként kínálja fel.”

A családias hangulatú könyvbemutatón Dumitresc Emil karvezető és családja adventi énekekkel idézte meg a közelgő karácsonyt, és foglalta ünnepi keretbe a rendezvényt.

S.E.

Ferenc pápa vízkereszt ünnepétől videoüzenetben osztja meg imaszándékait

Januártól a Szentatya videoüzenet formájában jelentkezik hagyományos havi imaszándékaival – adta hírül Frédéric Fornos jezsuita, az Imaapostolság (L'Apostolat de la priere) lelki mozgalom nemzetközi igazgatója a Vatikáni Rádiónak adott interjújában, melyben a pápa új kezdeményezéséről beszélt.

– Mit jelent pontosan az Imaapostolság?

– Az Imaapostolság a pápa imádsága köré szerveződő nemzetközi hálózat, mely az emberiség előtt álló kihívások megoldása és az egyház missziós küldetése szolgálatában áll. Ez a két nagy terület adja ugyanis a pápa havi imaszándékait, az egyik egyetemes emberi, a másik pedig egyházi missziós jellegű. Ezek segítenek bennünket, hogy jobban megértsük a világban meglévő kihívásokat, valamint abban is, hogy jobban jelen legyünk a világban – ahogy Ferenc pápa mondja a béke-világ-napi üzenetében – a szolidaritás, az irgalom és az együttérzés terén. Emlékszem Ferenc pápa nagyon erős nagyböjti üzenetére, melyben ezt írta: „Telis-tele vagyunk felkavaró hírekkel és képekkel, amelyek emberek szenvedését tárják elénk, ugyanakkor teljesen tehetetlennek érezzük magunkat, hogy segítsünk nekik.”

– Az Imaapostolság kezdeményezése valóban példátlan, hogy személyesen bevonja a pápát.

– Az irgalmasság szentévében az emberiség kihívásainak és az egyház missziójának megismertetését bízta ránk Ferenc pápa minden hónapban, és mi ezt szeretnénk bemutatni a Szentatyával készített videofelvételeken keresztül.

A Vatikáni Televíziós Központ közreműködésével színvonalas videók készülnek, szerte az egész világról származó, tehetséges emberekből álló munkacsoport segítségével. Minden videót tíz nyelvre lefordítva teszünk majd közzé, hogy segítsük a katolikusokat, de nemcsak őket, hanem minden embert, aki szeretne imádkozni és elköteleződni. Vagyis együtt imádkozunk Ferenc pápával, és ez sokat segít majd nekünk. Havonta egy új videóval jelentkezünk az összes közösségi médiafelületen: Facebook, Twitter, Instagram, YouTube.

A különlegessége az lesz ezeknek a felvételeknek, hogy maga a pápa beszél, szól és imádkozik személyesen.

– Január 6-án jelentkezik a Szentatya először videoüzenetben a havi imaszándékkal. Néhány nappal ez előtt, karácsony vigíliáján a Pueri Cantores kórustalálkozó résztvevőinek mondott beszédében hangot adott új, személyes elkötelezettségének, hogy 2016-ban többet szeretne imádkozni. Akkor most ez a kezdeményezés egyfajta válasz is erre?

– Igen, pontosan! Ez egy út, egy vágy, amely az övé, de mindenké lehet. Együtt imádkozni a pápával az emberiséget és az egyház missziós küldetését ért kihívásokért, még hozzá egész évben. Például január hónapra azt javasolja nekünk Ferenc pápa, hogy imádkozzunk a vallás-közi párbeszédért, mert azt gondolja, hogy ez valóban nagyon fontos feladat ma, vagyis a másik ember tisztelete, hogy béke legyen az egész földön. Imádságot kér tőlünk, hogy a különféle vallások hívei között megvalósuló őszinte párbeszéd teremjen békét és igazságosságot.

– Ferenc pápa ezekben a videoüzenetekben nyilvánvalóan anyanyelvén, spanyolul beszél majd, de feliratozással más nyelven is érthetőek lesznek az üzenetek. Ez is szép dolog, hogy a pápa azon a nyelven szól, amelyen megtanult imádkozni, annak ellenére, hogy valójában olasz származású.

– Igen, ez igaz. Szép dolog őt az anyanyelvén hallani. Természetesen lesznek fordítások más nyelvre, mert bizonyára nehéz lett volna neki arabul vagy kínaiul beszélnie. Az anyanyelvét választottuk, a szívének a nyelvét, amelyen imádkozik, amellyel közel kerül az Úrhoz.

– Mi a legfontosabb üzenet most, az irgalmasság évében?

– A pápa a videoüzenetekkel arra biztat bennünket, hogy jobban nyissuk meg a szívünket mások felé, az emberiség nagy kihívásai felé. Nem általános dolgokról van szó, hanem emberekről, férfiakról, nőkről, gyerekekről. És ez segít bennünket, hogy részt vállaljunk ezekben a kihívásokban, az imádságainkkal, a tevékenységünkkel, azért, hogy a világunk szolidárisabb és együttérzőbb világ legyen, hogy ezáltal győzzük le a közömbösséget.

Ferenc pápa imaszándékkal kapcsolatos havi videoüzeneteinek magyar nyelvű változatát Korponai Gábor jezsuita skolasztikus készíti el a magyar jezsuita rendtartomány megbízásából. További információk találhatóak az Imaapostolság magyar Facebook-oldalán.

Forrás és fotó: Vatikáni Rádió

Telnek az évek...

Hihetetlenül gyorsan telnek a napok, és máris átléptük az új esztendő küszöbét. Ahogy minden mulandó e földön, az esztendő s az élet is az, és ahogy „Nemzedék elmúlik és nemzedék jó, a föld pedig örökké az marad” (Préd 1,4), az én nemzedékem is elmúlik, s helyette újak jönnek, akiknek átadjuk helyünket sejtjeinket a nemzett gyermekekben.

Hát mi is elmúlunk, akár a búzaszem, mely a földbe esik, s „ha elhal sok termést hoz” (Jn12,24), mert a kalász minden szeme már a következő nemzedékhez tartozik. Csak hogy mindezek előtt van egy életszakasz, amit úgy hívunk: öregség, melytől igen sok ember irtózik. Pedig minden és mindenki megöregszik: ember, állat, növény. Az ember megöszül, meggyengül, az állat látása romlik, fogai kihullnak, s már nem tud vadászni. A növények elvesztik leveleiket, hogy látszólag meghaljanak és tavasszal föltámadjanak. „Sárga levél száll a szélben: - Ennyi volt, hát ennyi éltem.” Írtam egyszer az őszi ről. Pedig az őszi termékeiben a leggazdagabb, így az ember életében is értékes időszak lehet az öregség. Még akkor is, ha fájdalommal, gyengeséggel kell megküzdeni.

„Szent István intelmeiben arra készíti fel fiát, Imre herceget, hogy bölcs és ne középszerű emberek-től kérjen tanácsot. A bölcsességet összeköti az életkorral... mert ők (az idősek) már hosszabban éltek, nagyobb tapasztalatra tettek szert.” (Idézet Ternyák Csaba érsek, az egri bazilikában tartott, Szent István-napi szertartás alkalmából mondott homíliájából. – Keresztény Élet, 2015. Augusztus 20).

S hogy az öregek nem ismerik a

modern technikát, vagy az orvostudomány vívmányait? Az élet nem csak ebből áll, hanem átélte eseményekből, melyekből következtetéseket vonhatunk le. S e tanulságokat nevezzük ÖREGKORI BÖLCSESÉGNEK... De mennyi, hány évet élhet egy ember, hogy értékes öregséget mondhasson magáénak? „Élt pedig Noé a vízözön után há-

romszáz ötven esztendőt” olvasom Mózes könyvében (1Móz 9,28). Háromszáz ötven? Akkoriban az éveket bizonyára nem számlálták 365 nappal, akár Ábrahámét és Sárát sem. „Én megáldom őt (Sárát) és tőle adok neked fiát” (1Móz 17,16), de „Ábrahám arcra borult és nevetett... a kilencven esztendő Sára fog szülni?” (1Móz 17,17).

Telnek az évek, s mi öregsünk, s még akkor is így kívánunk boldogszületésnapot egymásnak: „erőt, egészséget, hosszú életet!”

Eszembe jut egy régi, régi dal töredéke: „Tisztes, összes halánték, minden nőnek ajándék...” Valóban, tisztességben megöszülni és elfogadni az öregséget, az évek múlását, valóban nagy dolog.

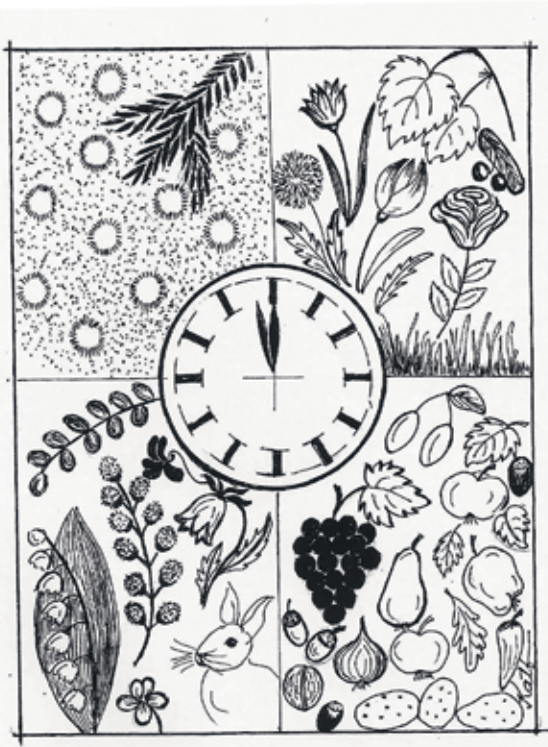
De nem mindenki gondolkozik így. Sajnos... Testes asszony vonzóódik a lakótelepünk utcáján és nagyokat nyög. Megkérdelem rosszul van-e? - Öreg vagyok. Elegem van az életből. Utálom az öregséget! - válaszolja, de kiderül... húsz évvel fiatalabb, mint én... Lám ki így, ki úgy veszi az évek múlását, virág hervadását, hajunk őszülését, az embe-

ri élet őszét, mely, mint mondtam, gazdag is lehet lelkiekben, s e gazdagságot átadhatjuk gyermekeinknek, unokáinknak, nemcsak fájdalommainkat, melyekkel, bizony-bizony, sokszor untatjuk a környezetünket, és szánalomkeltés helyett elriasztjuk őket.

„Zárd be ajkaimat, ha bajaimról és fájdalomaimról kezdek beszélni. Segítség abban, hogy örüljek az életnek, hiszen annyi vidám és szórakoztató dolog van a világon, ott is, ahol egyáltalán nem számíthatunk rá.” („Idős ember kívánsága” Egy XVII. században élt idős francia szerzetesnő imája. – Katolikus kalendárium 2016).

Telnek az évek, ismét átléptünk egy küszöböt, és ismét öregebbek lettünk egy évvel, mely, ha sokakban nem is tudatosodik, Isten ajándéka, hisz annyi fiatal hal meg betegségben vagy balesetben. Meg kell, hogy köszönjük ezt az ajándékot, ám ha újabb évet kérünk Tőle, tegyük hozzá ezt is: „Istenem, legyen meg a Te akaratod, s adj annyit, amennyit Te jónak látsz! Ámen.”

Kató Gizella

Jubileul de argint al Pr. Simon Ciubotaru - 25 de ani de preotie

În data de 3 decembrie 2015 Pr. Simon Ciubotaru, paroh al bisericii „Preasfânta Treime” din Reșița-Govândari, a împlinit 25 de ani de preoție. Cu ocazia acestui jubileu s-a celebrat o sfântă liturghie solemnă, la care au participat preoți din decanatul de Caraș și câțiva alți preoți.

Jubileul Familiilor la Reșița

În data de 27 decembrie, cu ocazia duminicii Sfintei Familii, la Reșița în cadrul liturghiei de sea-

ră s-au sărbătorit familiile jubiliare. Familiile sărbătorite au oferit daruri în fața altarului, precum: icoană cu sf. familie, biblia, crucea. Iar după liturghie a urmat o mică agapă în casa parohială.

Săptămâna Ecumenică de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor

În perioada 18-25 ianuarie se va desfășura Săptămâna Ecumenică de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor. Tema acestei săptămâni este: „Cemați să vestim faptele mărețe ale Domnului (cf 1Pt 2,9). La Reșița, în fiecare seară, la ora 18:30, întâlnirea de rugăciune se va ține într-o altă biserică din oraș.

Săptămâna familiei la Reșița

Între 7-14 februarie se va sărbători Săptămâna Familiei. În cadrul acestei săptămâni, în Reșița se vor desfășura câteva activități, precum: întâlniri ale familiilor cu mai mult de 40 de ani de căsnicie, întâlniri ale familiilor tinere. Miercuri 10 februarie la ora 18:30, vom avea adorație pentru familii în biserica „Maria Zăpezii”, iar joi 11 februarie, la ora 18:30 va fi adorație pentru familii în biserica „Preasfânta Treime” din Govândari, urmând ca duminică 14 februarie să se celebreze o Sfânta Liturghie pentru familii la ora 12:30 în biserica „Maria Zăpezii”.

Calendarele și agendele liturgice pe 2016 vă așteaptă

Încă din ultimele zile ale anului 2015 au fost pregătite și publicate în format online, pe catholica.ro, respectiv ca aplicații pentru Android, în Google Play, calendarele și agendele liturgice 2016, atât pentru romano-catolici cât și pentru greco-catolici. Ele permit celor interesați să poată ur-

mări cu ușurință sărbătorile, posturile, dar și lecturile zilnice de la Sfânta Liturghie.

Mergând la www.catholica.ro/calendare/ veți găsi calendarele celor două rituri pe anul curent, nu doar ca pagină web, dar și descărcabil ca PDF – ceea ce poate fi util în special pentru cei din diaspora care nu au acces fizic la calendarele de perete. De asemenea vă recomandăm să vizitați mobile.catholica.ro unde veți găsi butoanele ce vă conduc spre aplicațiile din Google Play pentru calendarul/agenda romano/greco-catolică. De asemenea, la adresa indicată găsiți varianta online a conținutului aplicațiilor (ceea ce înseamnă că și sub iOS se va vedea bine, dar doar online).

Între aplicația tip calendar și cea tip agendă, diferența este că în cea din urmă se găsesc textele integrale ale lecturilor de la Sfânta Liturghie, după specificul fiecărui rit. Aceasta înseamnă că, având instalația aplicată pe telefon, veți putea în fiecare zi să citiți ceea ce se citește la Liturghie.

De asemenea puteți folosi aplicația pentru a citi în avans lecturile, de exemplu sâmbăta lecturile de duminică. Aplicațiile sunt gratuite și nu sunt voluminoase. Ca în fiecare an, textele au fost oferite cu bunăvoință de Editurile Presa Bună, respectiv Viața Creștină. (sursa.www.catholica.ro)

„Schon“ und „noch nicht“

Zu Beginn der Adventszeit hat Papst Franziskus ein außerordentliches Heiliges Jahr ausgerufen, das vom 8. Dezember bis zum 20. November 2016 stattfinden soll. Im Mittelpunkt dieses Heiligen Jahres steht die Barmherzigkeit. Die Tradition der so genannten Heiligen Jahre, hat ihren Ursprung im Alten Testament, wo alle 50 Jahre ein Jubel- oder Gnadenjahr ausgerufen wurde. Diese Jubeljahre hatten den Sinn die verloren gegangene Gleichheit und Freiheit zwischen allen Söhnen und Töchter Israels, das soziale Gleichgewicht sozusagen, wieder herzustellen.

Im vierten Kapitel des Lukasevangeliums (Lk 4,14-21) wird uns etwas über den Beginn des öffentlichen Wirkens Jesu berichtet. Wie jeder fromme Jude, geht auch Jesus am Sabbat in die Synagoge und er darf aus den heiligen Schriften vorlesen. Nicht zufällig werden ihm die Texte des Propheten Jesaja in die Hände gespielt. Der Jesajatext ist eine komplexe, vielschichtige Schrift: von Droh- über Ermahnungsreden bis hin zu Trostworten. Jeder dieser Teile hat seinen eigenen Charakter und Eigenständigkeit, so dass man jedem Teil etwas entnehmen kann. Der Text, den Jesus vorträgt ist nicht zufällig gewählt. Denn er ist gleichzeitig auch sein Programm, seine Auftrag, der im Wesentlichen

zwei Punkte beinhaltet: Zum einen ruft Jesus Gottes Gnadenjahr aus. Wir erinnern uns: ein Gnadenjahr hat als Schwerpunkt die von Gott gewollte Gleichheit zwischen den Menschen wieder herzustellen. Zum anderen wird seine Priorität, die eindeutige und klare Positionierung für die Menschen, die auf Hilfe angewiesen sind, deutlich. Seine Zielrichtung sind die Ausgegrenzten, die Menschen am Rande. Den Armen eine gute Nachricht bringen, den Gefangenen die Entlassung verkünden, den Blinden das Augenlicht und den Zerschlagenen die Freiheit zu bringen. Gerade Lukas berichtet viel von den Begegnungen Jesu mit diesen benachteiligten Menschen und über sein heilsames Wirken unter ihnen. (...)

Diese Prophezeiung, so sagt Jesus zum Schluss, hat sich heute erfüllt. Hier und jetzt, nicht später oder irgendwann. Mit diesem Beginn des öffentlichen Wirkens Jesu beginnt Gott seinen Heilsplan zu vollenden.

Sicher kann man sich bei all dem Elend in dieser Welt berechtigt fragen: Wo soll sich das Ganze „heute“ schon erfüllt haben? Unsere Gegenwart spricht eine andere Sprache und auch die geschichtliche Vergangenheit belehrt uns auch nicht eines Besseren. Wohin auch immer man schaut und blickt sieht man nicht allzu viel vom Reich Gottes. Theologen sprechen in diesem Zusammenhang von einem „schon“ und „noch nicht“. In diesem Spannungsbogen würden wir leben müssen, ihn aushalten. Die Urchristen haben die Wiederkunft des Herrn als unmittelbar bevorstehend geglaubt. Doch inzwischen sind zwei Jahrtausende vergangen und es tut sich nichts. Wir müssen weiter hoffen und war-

ten. Und vielleicht ist ja das der eigentliche Knackpunkt. Wir warten und warten, dass Gott was tun soll.

Doch haben wir uns die Frage auch schon mal umgekehrt gestellt? Ob nicht vielleicht Gott letztlich wartet, damit wir selbst etwas tun? Was wäre, wenn wir beginnen würden etwas zu verändern? Wenn wir beginnen würden, das messianische Programm in unserem Umfeld und Alltag fortzuführen, anstatt nur um uns selbst zu kreisen. Wenn wir beginnen würden, die Zerschlagenen in Freiheit zu setzen und die Lebensbedingungen der Menschen zu verbessern, statt uns weiterhin selbst zu beweihräuchern. Wir müssten anfangen unsere Stimme für all jene zu erheben denen man sie genommen hat, statt sie ins Jenseits zu vertrösten. Wir müssten beginnen Partei zu ergreifen für die Entrechteten und für Gerechtigkeit zu kämpfen, statt die Umstände als gottgewollt zu predigen. Wir müssten anfangen auf die Menschen zuzugehen und uns mit ihren Sorgen und Freuden auseinandersetzen, statt unseren Untergang akribisch zu verwalten. Es liegt so vieles in unserer Hand, wir müssten nur aufrecht und beherzt zupacken. Wir müssen uns dabei Eines immer vor Augen führen und uns fragen: Was würde Jesus tun? Was würde er sagen? Dabei sollte uns nicht bange sein. Denn er hat Präzedenzfälle der Nächstenliebe und Barmherzigkeit geschaffen und wir können uns nicht mehr billig rausreden.

Vielleicht ist ja, das von Papst Franziskus ausgerufene außerordentliche Heilige Jahr der Barmherzigkeit, eine gute Gelegenheit, unser eigenes Christsein kritisch zu hinterfragen. Vielleicht gelingt uns sogar etwas grundlegend zu verändern. (...)

Johann Loch-Karl
Diakon-Bistum Würzburg

Legământul de iubire Milostivă

Un Prunc ni S-a născut... ne cheamă la El, în peștera străină, rece, peștera de dobitoace...! Și eu răspund, pentru că îl caut și îl găsesc în fiecare!

Meditând în preajma reținerii Nașterii Domnului, la ipostaza Învățătorului meu, acum, Prunc născut într-o iesle, într-o peșteră sărăcăcioasă, am înțeles că mă atrage spre periferie și dorește să-L văd pe El în copilașii săraci. Și acum îmi răsună din nou invitația: „Priviți la Mine...” și acum îl văd în leagănul din ieslea minunată. Îmi atrage privirea și înțeleg acest mister, „*mister al umilinței lui Dumnezeu, care parcă nu se mulțumește numai cu faptul de a Se face om, dar dorește să vină pe lume născându-Se în cruntă sărăcie, cu toate că este Creatorul lumii.*” - cum spune Preasfințitul Alexandru Mesian în Pastorală pentru Nașterea Domnului! El, Pruncușorul minunat mă atrage în Dialog. El, în leagănul de lemn umplut cu paie, eu coborând dintr-un Audi. El gângurind, eu vociferând. El atât de mic, eu atât de mare! Și mă invită la micșorare! Și Ioan Botezătorul, Profetul de la Răscrucea Testamentară, tot de la El a învățat să se micșoreze pentru ca El – Învățătorul să crească!

Când am ajuns la peșteră și am intrat, m-am oprit la intrare. Maria, Maica Sfântă, însă, m-a chemat să vin lângă ea și lângă Prunc! Și-am învățat că Mama este nedespărțită de Prunc! Vocea Măicuței m-a condus până lângă Fiul ei și al lui Dumnezeu! Întâlnirea cu Fiul lui Dumnezeu este planificată de Sus!

Știu eu că e necesar să aduci un dar pruncului nou-născut, știu și ce a primit de la cei Trei Crai, aur, smirnă și tămâie, dar între timp am aflat din versetele Sfintei Scripturi ce-și dorește El cel mai mult: INIMA MEA! Și am venit cu inima deschisă! ...și eram noi trei, MAMA, EMANUEL și eu! MAMA împreună cu mine eram deja în Adorație! În acest timp, El vorbea inimii mele înflăcărând-o! Și mi-am dorit să-L iau în brațe, pentru că înțindea mânuțele spre mine! L-am strâns la piept și mi-a șoptit la

ureche: „Fiți sfinți, precum Tatăl vostru este sfânt!” „Fiți milostivi, precum Tatăl vostru din Ceruri milostiv este!”

Și așa, stând îmbrățișați, El și eu, am reînnoit Legământul nostru de iubire! Mi-a reamintit că „adevărată religie este facerea de bine, îngrijirea bolnavilor, a orfanilor, a văduvelor” și că Tatăl a pus Spiritul Fiului Său în noi! Am înțeles că dorește să-L duc copiilor mei din școli, așa ca Prunc, și-apoi, așa în joacă, El să îi învețe, El să ne învețe!

Îmi amintesc o întâlnire specială cu Isus..., la Brașov, în 2013..., eram președinte de Bacalaureat....când ieșeam din hotelul unde eram cazată, am văzut o bătrână care stătea pe o bancă și aștepta. I-am oferit și eu un bănuț... și m-am plimbat puțin în jur... era așa de frumoasă, și aștepta un cuvânt de iubire... și era așa de singură!

Și iată întâlnirea cu Isus al meu, pe care îl văd în toți frații mei! Este o bătrână care nu are nici casă, pentru că verișoara ei a vândut casa părintească... I-am spus că e frumoasă și că este copilul lui Dumnezeu și El se va îngriji!

Ne-a prins ploaia... și ea îmi povestea...! I-am promis că mă voi ruga pentru ea! Cred că a simțit iubire... mă gândeam că și Sfântul Părinte Francisc: „Aur și argint nu am, dar vi l-am adus pe Isus Cristos!” Și a rămas că îl voi căuta în fiecare persoană care are nevoie și voi privi la Tatăl și voi învăța să fiu milostiv!

Prof. Elena Ștefănescu

Povestea globulețelor

„Bunătatea valorează mai mult decât cunoștințele, mai mult decât banii, mai mult decât onoarea, pentru persoanele care o posedă.”

Henry Ward Beecher

„A fost odată un meșter sticlă. Toată ziua lucra în atelierul lui ca să îi poată hrăni pe cei doi copii: o fetiță și un băiat. Mama lor se prăpădise de mult, iar meșterul încerca să-i crească așa cum știa că și-ar fi dorit ea.

Copiii erau cumiști și încercau și ei să ajute cum puteau mai bine. Fata avea grijă de casă, iar băiatul încerca să deprindă meșteșugul tatălui.

Într-o bună zi, băiatul s-a gândit să-i facă o surpriză părintelui său și a încercat să facă singur un vas. Dar oricât s-a străduit, vasul nu a căpătat forma pe care și-o dorea, ci a rămas doar un balon de sticlă. De teamă să nu își supere tatăl, băiatul i-a pus o mică agățătoare de sârmă și i-a dăruit surioarei să se joace cu el.

Fetița moștenise de la mama sa talentul de a picta, așa că în serile lungi de iarnă, stând în fața focului, a pictat micul balon de sticlă. Peste agățătorea de sârmă a pus o delicată panglică roz luată de pe o rochiță veche.

Când l-a terminat a dat fuga să-l arate tatălui ei. Tocmai atunci la ușa atelierului se oprise un alai mare și strălucitor. Chiar împăratul și împărăteasa țării veniseră să vadă sticlăria făcută de meșter, despre a cărei frumusețe se dusesse vestea.

Emoționată fetița s-a pitit după bradul ce străjuia intrarea. De teamă să nu spargă micul balon pictat, l-a strecurat între crengile bradului.

Când să treacă pragul, împărăteasa și-a aruncat ochii spre brăduț și s-a oprit exclamând:

- Ce-i minunăția asta?!

A întins mâna să-l ia, dar fetița îl ținea strâns. Sfoasă a ieșit în fața împărătesei:

- Este jucăria mea, înălțimea voastră! Fratele meu a făcut-o și eu am pictat-o...

După ce s-a gândit o clipă i-a întins micul balon împărătesei:

- Dacă vă place așa de mult, vi-l dăruiesc. Mama mea, Dumnezeu s-o odihnească, spunea că atunci când îi faci cuiva o bucurie, îngerii zâmbesc!

Împărăteasa s-a aplecat și a sărutat, cu lacrimi în ochi, copila pe frunte.

- Îți mulțumesc, fată frumoasă! Mama ta avea mare dreptate, dar nu pot să îți iau jucăria. Când am văzut-o în brăduț m-am gândit că aș putea-o folosi să împodobesc bradul de Cră-

ciun de la palat. Așa că am să vă rog să faceți cât de multe puteți până în Ajun, iar eu am să vă răsplătesc pe măsură.

Când au văzut invitații la marele bal cât de frumos era bradul împodobit cu micile baloane de sticlă pictată s-au grăbit cu toții să-i comande meșterului pentru anul și pentru anii următori. Pentru că semănau cu globurile de cristal ale vrăjitorilor, dar erau mult mai mici, toată lumea le-a spus: globulețe...

Așa că meșterul și copiii lui nu au mai avut niciodată grija zilei de mâine, iar urmașii lor fac și astăzi globulețe și aduc culoare și strălucire multor brazi de Crăciun.”

psih. Irina Vastag

La ceasul bilanțului

Anul 2015, an dedicat „Vieții Consacrate” în Biserica Catolică, a constituit pentru membrii Asociației Medicilor Catolici Reșița un îndemn la trăirea radicală a Evangheliei în cele trei domenii de activitate: spiritual, medical și social-educational.

În plan spiritual s-au prezentat diferite teme: Anul Vieții Consacrate, Mesajul Sfântului Părinte cu ocazia Zilei Mondiale a Bolnavului 2015, meditații asupra Căii Sfintei Cruci, Rozariului, Triduumul Pascal, Trupul și Sângele Domnului, despre Anul Milostivirii, aspecte despre personalitatea Papei Francisc precum și pregătire pentru Advent 2015. Participarea membrilor asociației la devoțiuni precum Calea Crucii pe Dealul Crucii din timpul Postului Mare a constituit o meditație adâncă asupra Patimilor Domnului. În 26 septembrie 2015 i-am sărbătorit pe patronii noștri spirituali, Sfinții Cosma și Damian. În plan medical, cu ocazia Zilei Mondiale a Bolnavului în februarie 2015, am încercat să construim unitatea prin credință

între bolnavi și personal medical. În cele două parohii ale orașului s-au prezentat un număr de 120 credincioși cărora li s-a măsurat tensiunea arterială și glicemia și li s-a oferit Paracetamol și 9Vita. La cabinetul medical „Ecodiagnostic”, care funcționează la sediul asociației au fost examinați 912 pacienți dintre care 93 gratuit, persoane aflate în nevoi sociale, cu afecțiuni oncologice și copiii centrului de zi „Copiii lui Isus”. Conform contractului de colaborare încheiat cu Primăria Ezeriș, s-a continuat acordarea de examinări ecografice gratuite pentru cei asistați în centrul de zi pentru persoanele vârstnice defavorizate, ce funcționează în satul Soceni. Aici, în anul 2015 un număr de 125 de pacienți au beneficiat de ecografii gratuite de două ori pe lună.

Activitatea social-caritativă se desfășoară în cadrul Centrului de Zi pentru copii „Copiii lui Isus”. Acesta asigură asistența medico-socială pentru 29 copii proveniți din 16 familii cu probleme sociale, dintre care 9 monoparentale și 2 copii abandonați de mamă, cu tată necunoscut. La Centrul de Zi, frecvența medie a fost de 27 copii și 2 persoane adulte nevoiașе, care au beneficiat zilnic de masa caldă și supravegherea la pregătirea lecțiilor de către Rebegilă Valerica-volunta-

Pentru formarea spirituală a copiilor beneficiari, s-au susținut financiar: participarea câtorva copii împreună cu voluntara Rebegilă Valerica la tabăra de vară „Maria-polis” la Roman; organizarea taberei de la Brebu-Nou în perioada 09-11 octombrie, la care au participat 16 copii; participarea unui grup de 10 copii la sărbătoarea Sf. Martin, dar și la ziua de reculegere de la Făget cu ocazia Postului Mare. Trei copii au participat în iunie la Maria Radna la pelerinajul ministranților, iar alți doi copii la Sf. Liturghie oficiată la Bocșa, cu ocazia aprinderii primei lumânări de pe coroana de Advent. În data de 16 mai, un grup de copii însoțit de voluntara Rebegilă Valerica au participat la acțiunea „Run for Unity” organizată de tinerii de la Biserica Romano-Catolică „Maria Zăpezii” pe Dealul Crucii. La începutul anului școlar, copiii au primit rechizite școlare.

Prin parteneriatul cu Asociația Rumänienhilfe Gotha, voluntarul Sylvio Kühn din Gotha a participat în timpul verii și al toamnei 3 săptămâni la activitatea recreativă cu copiii și la vizitarea familiilor pentru cunoașterea nevoilor sociale. Cu ocazia sărbătorilor de Crăciun, 30 copii din 16 familii au primit pachete individuale oferite de o delegație de 3 membri ai asociației din Gotha. Cu această ocazie, a avut loc o serbare cu colinde și poezii, cu colaborarea unei învățătoare de la Colegiul Național Traian Lalescu și doi profesori de la Liceul de Artă „Sabin Păuța” Reșița, unde copiii frecventează cursurile școlare.

Ne dorim ca în anul 2016 să trecem Poarta Jubiliară a Milostivirii cu fapte de iertare, slujire, cu iubire față de bolnavi, familii nevoiașе, dăruind pace celor sărmani.

Dr. Roșoagă Victoria
președinte; Rebegilă Țvetco
pedagog social

Noul Nunțiu Apostolic în România

Papa Francisc l-a numit sâmbătă, 5 decembrie 2015, Nunțiu apostolic în România pe Mons. **Miguel Maury Buendía**, până acum Nunțiu apostolic în Kazahstan, Kârgâzstan și Tadjikistan. (...) Funcția de Nunțiu apostolic în România era vacantă din iulie a.c., după retragerea Mons. Francisco-Javier Lozano, Nunțiatura fiind condusă în această perioadă de către Mons. Baudouin Biajila Muankembe, Însărcinat cu Afaceri a.i..

Mons. Miguel Maury Buendía s-a născut la Madrid, în Spania, la 19 noiembrie 1955. A fost hirotonit preot la 26 iunie 1980 și încardinat în Arhidieceza de Madrid. A obținut licența în teologie dogmatică la Universitatea din Salamanca (1985) și doctoratul în drept canonic la Universitatea Pontificală San Tomaso, din Roma (1987). A intrat în serviciul diplomatic al Sfântului Scaun în iulie 1987, activând ulterior ca secretar la Nunțiaturile Apostolice din Ruanda, Uganda, Maroc și Nicaragua (1987-1996), consilier la cele din Egipt, Slovacia, Macedonia și Irlanda (1996-2004), și din 2004 a lucrat în secretariatul de stat al Sfântului Scaun, în secțiunea pentru relațiile cu statele.

În 2008 a fost numit Arhiepiscop titular de Italica și Nunțiu Apostolic în Kazahstan, Kârgâzstan și Tadjikistan, fiind consacrat Episcop în iunie același an, în Bazilica Santa Maria Maggiore, din Roma. Mons. Buendía vorbește, în afară de spaniolă, limbile engleză, italiană, franceză și slovenă.

(comunicat semnat de pr. Francisc Ungureanu, secretar general al Conferinței Episcopale Române)

informații biografice traduse de pr. Mihai Pătrașcu pentru ercis.rosursa.ro: www.catholica.ro

Note biografice:

Miguel Maury Buendía s-a născut la Madrid la 19 noiembrie 1955, din familie de origine andaluză. A făcut studiile primare în Colegiul „Sfântul Stanislau Kostka” al părinților iezuiți (Málaga), bacalaureatul la Institutul Național „Ramiro de Maeztu” (Madrid), câteva cursuri de muzică în Real Conservatorio Superior de Música din Madrid și a obținut licența în geografie și istorie, specializarea „Istoria artei”, la Facultatea de Filozofie și Litere din Universitatea Autonomă, din Madrid.

După ciclul instituțional de studii

filozofice și teologice la „Seminarul Conciliar din Madrid” a primit hirotonirea prezbiterală la 26 iunie 1980 în parohia madrilenă „San Francisco de Borja”, fiind încardinat în Arhidieceza de Madrid. La 1 iulie în același an a fost numit vicar în parohia „Preasfânta Treime” din Collado Villalba, unde a rămas până în octombrie 1984. În timpul serviciului militar, a exercitat funcția de capelan al Spitalului Militar din Barcelona și apoi al Școlii Superioare a Armatei, din Madrid.

Mons. Maury a obținut licența în teologie dogmatică la Universitatea Pontificală din Salamanca susținând teza „Experiența harului în

Nunțiu: trimis (lat. nuntius)

Nunțul papal (cunoscut și ca nunțul apostolic) este reprezentantul diplomatic permanent (șeful misiunii diplomatice) al Sfântului Scaun pe lângă un stat, și care are rang de ambasador. Nunțul mai servește și ca reprezentant al Vaticanului pe lângă Biserica națională, având rolul de intermediar în relațiile Bisericii cu Sfântul Scaun. Nunțul are întotdeauna rang de arhiepiscop.

Conform Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice, nunțul este decanul corpului diplomatic acreditat într-o țară anume, în afară de cazul în care țara acreditată și-a exprimat rezerva față de această prevedere. Guvernul României a revenit din 1 ianuarie 1998 la regula ca nunțului apostolic să-i fie recunoscută demnitatea de decan al corpului diplomatic.

sfânta Tereza” (1985) și doctoratul în drept canonic la Universitatea Pontificală „Santo Tomaso in Urbe” (Angelicum) din Roma cu teza „Conceptul radical de drept din filozofia lui Xavier Zubiri” (1987); după doi ani de studii diplomatice la „Academia Ecclesiastică Pontificală” din Roma, a intrat în serviciul diplomatic al Sfântului Scaun, la 13 iulie 1987, fiind destinat succesiv ca secretar la Nunțiaturile Apostolice din Ruanda, Uganda, Marruecos și Nicaragua (1987-1996) și consilier la cele din Egipt, Slovenia și Macedonia, și Irlanda (1996-2004).

În timpul serviciului diplomatic a desfășurat în diferite moduri slui-

rea pastorală directă; între funcțiile exercitate trebuie menționate cele de profesor la Seminarul Național din Nicaragua, la „Liceul italian” din Cairo și de capelan auxiliar al Corpului de „Carabinieri” și al reședinței surorilor care se ocupă de bătrânii abandonați din Roma. La 8 iunie 1999 a fost numit prelat de onoare al Sanctității sale. De la 1 septembrie 2004 s-a ocupat de țările din sud-estul european în secțiunea pentru relații cu statele din secretariatul de stat al Vaticanului. De asemenea, a reprezentat Sfântul Scaun în diferite conferințe și congrese internaționale. Cunoaște italiana, engleza, franceza, slovena și rusa.

La 19 mai 2008, Papa Benedict al XVI-lea l-a numit Arhiepiscop titular de Italica și Nunțiu Apostolic în Kazahstan, iar la 19 iulie același an în Kirghistan și Tadjikistan. La 12 iunie 2008 a primit consacrarea episcopală în Bazilica Santa Maria Maggiore din Roma. Între alte distincții deține Medalia Ordinului Isabellei Catolice (Regatul Spaniei), Medalia cu placă a Ordinului evestru al Sfântului Mormânt din Ierusalim (Sfântul Scaun) și Medalia Ordinului Milostivirii (Republica din Kazahstan). La 5 decembrie 2015, Papa Francisc l-a numit pe Mons. Maury Nunțiu Apostolic în România.

ZMT Cracovia: Lăsați-l pe Dumnezeu să atingă inimile voastre

În cadrul pregătirilor pentru Ziua Mondială a Tinerilor, eveniment la care va participa și Papa Francisc, în perioada 26-31 iulie 2016, la Cracovia, coordonatorul general al întâlnirii, Mons. Damian Muskus, a adresat un mesaj tinerilor. „Lăsați-l pe Dumnezeu să atingă inimile voastre cu milostivirea Sa și să le transforme”, a spus Monseniorul polonez ca mesaj de pregătire pentru cei ce vor veni la Cracovia ca să participe la evenimentul care va avea loc peste șase luni. „Pregătiți-vă să experimentați surprizele extraordinare pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru voi și cultivați misterul Domnului, care din iubire pentru noi a venit pe pământ”, mai spune prelatul polonez.

„Splendoarea prezenței lui Dumnezeu poate ilumina viața cotidiană, iar iubirea Sa poate fi izvor de curaj, putere și bucurie. Duceți toate acestea aproape de vostru, în special celor care au nevoie de speranță și de susținere. Astfel veți deveni pentru lume un semn clar al iubirii milostive a Tatălui”, citim în materialul de pe situl Radio Vatican. Între timp, în toate diecezele lumii, numeroși tineri se pregătesc pentru Ziua Mondială a Tinerilor de la Cracovia. În Franța, de exemplu, Conferința Episcopală a dedicat evenimentului o secțiune specială pe propriul sit web. Prima pagină se intitulează „Trei motive pentru a merge la Ziua Mondială a Tineretului de la Cracovia”.

„Trebuie mers la Cracovia, înainte de toate, pentru că tinerii polonezi pregătesc o primire excepțională; în al doilea rând, pentru a experimenta marea iubire a lui Dumnezeu față de tinerii din toată lumea; și în al treilea rând, pentru a-l întâlni pe Papa Francisc, care deja a spus: ‘Eu merg!’” Secțiunea specială dedicată evenimentului conține și reflecția președintelui Consiliului pentru Pastorația Copiilor și a Tinerilor din cadrul Conferinței Episcopale Franceze, Mons. Denis Moutel, care spune: „Tinerii nu sunt viitorul Bisericii, ci mai degrabă prezentul, și jucându-ne puțin cu cuvântul ‘prezent’, se poate spune că ei sunt un dar pentru Biserică”. Din acest gând derivă și îndemnul său la evanghelizare, văzută ca „o adevărată provocare atât pentru tineri cât și pentru Biserică”.

„Tinerii au nevoie de prietenia lui Cristos. Au nevoie să se redescopere iubiri și salvați de puterea iubirii Tatălui, care îi așteaptă mereu”, mai spune Mons. Denis Moutel. În încheiere, Monseniorul francez se oprește asupra figurii Sfântului Ioan Paul al II-lea, cel care a avut ideea unei astfel de inițiative. În fața barbariilor și ideologiilor totalitare din a doua jumătate a secolului trecut, s-a pus pe el însuși și toată Biserica în mâinile Divinei Milostiviri, oferind o speranță lumii.

sursa: www.catholica.ro

Sfânta Genoveva, fecioară

3 ianuarie

Numele și cinstirea Sfintei Genoveve – care nu trebuie confundată cu legendara Genoveva de Brabant – sunt foarte populare în Franța, și îndeosebi la Paris, oraș al cărei patroană este. Viața fecioarei pariziene este istorisită în *Vita Genovevae* (Viața Genovevei), scrisă la circa 20 de ani după moartea sa; această biografie, astăzi considerată ca un document vrednic de crezare, deși nu este în întregime scris la data respectivă, are tonul modest al celui care scrie îndeosebi cu scopul de a încuraja la o viață mai bună, dar reușește să așeze viața și personalitatea sfintei într-un cadru istoric precis.

S-a născut la Nanterre (aproape de Paris), în jurul anului 422. La vârsta de 6 ani, a fost consacrată lui Dumnezeu de către Sf. Gherman de Auxerre, care era în trecere spre Anglia, unde se răspândise foarte mult erezia pelagiană. Când a împlinit 15 ani, Genoveva s-a consacrat definitiv lui Dumnezeu, cerând să facă parte dintr-un grup de tinere consacrate; acestea, deși purtau o îmbrăcăminte ce le deosebea de celelalte femei, nu trăiau în mănăstiri, ci în casele lor; ele se dedicau muncii de ajutorare a celor lipsiți și bolnavi și unei vieți de penitență. Genoveva și-a impus un program foarte aspru: se hrănea numai în zilele de joi și duminică, iar din seara sărbătorii de Bobotează și până în Joia Mare nu ieșea din camera ei.

Abia ajunsă la vârsta de 30 ani, împrejurările au atras-o în viața publică: în anul 451, Parisul era amenințat de hunii lui Atila; parizienii se pregăteau de fugă, însă Genoveva i-a convins să

rămână în cetate, punându-și toată încrederea în ocrotirea cerului. Așa s-a și întâmplat, dar Genoveva a trecut prin primejdia de a fi linșată de către unii locuitori cuprinși de spaimă. După respingerea invadatorilor, și-a făcut apariția chipul înspăimântător al foametei. În această situație, Genoveva a urcat pe o corabie și, navigând în sus pe Sena, a adunat cereale de la țărani și apoi le-a împărțit cu generozitate. Putem spune că este o vrednică înaintașă a Sfintei Ioana D'Arc. S-a folosit de prietenia ei cu regii Cilderic și Clodoveu pentru a obține grațierea a numeroși deținuți politici.

După ce a murit, în jurul anului 502, pe mormântul ei a fost ridicată o modestă bisericuță de lemn, care a format primul germene al unei abații celebre, transformată apoi în bazilică de către Ludovic al XV-lea. Sfânta Genoveva era invocată în chip deosebit în timpuri de mari calamități, ca

ciuma; de asemenea, prin mijlocirea ei, se făceau rugăciuni pentru ploaie și se cerea ajutorul cerului împotriva inundațiilor Senei. În timpul Revoluției Franceze, o parte dintre relicve au fost distruse, iar bazilica a fost transformată în mausoleu pentru francezii iluștri, dându-i-se numele de *Pantheon*.

Cinstirea Sfintei Genoveva a continuat în biserica vecină, numită „Sfântul Ștefan de pe Munte”.

Numele Genoveva este de origine germanică. Se deosebesc în el două elemente, dintre care al doilea, cel puțin, este foarte clar și vine de la *Wifa*, „doamnă” – din care au derivat *wife* în engleză și *Weib* în germană. Primul element al cuvântului Genoveva ar putea proveni de la cuvântul celtic *geno* = neam, cuvânt înrudit cu latinescul *genus*. Împreună ar însemna „doamnă de neam nobil”.

www.calendarcatholic.ro

“Sfântul Părinte Papa Francisc ne cheamă să petrecem acest An Sfânt cu simțul responsabilității creștine, purtându-ne unii cu alții cu un veritabil respect, în spiritul milostivirii, fiind permanent conștienți că și noi, la rândul nostru, trăim și ne bucurăm de existența noastră din bunătatea și iubirea lui Dumnezeu față de oameni și tocmai de aceea suntem datori în fiecare clipă a ne iubi unii pe alții (Rom 13,8). Fie ca milostivul Dumnezeu să ne facă părtași în aceste zile și în tot acest An Sfânt de dragostea sa infinită și harurile sale bogate.”

(din Mesajul Excelenței Sale Martin Roos, episcop diecezan romano-catolic de Timișoara)